

để có cơ hội nhồi sọ màu đỏ giải quyết bệnh dị ứng hòa giải hòa hợp - với cờ máu sao vàng - của đồng bào tỵ nạn. Bệnh này làm cho đồng bào nổi nóng khi thấy lại cờ màu làm nhớ lại cảnh huống bên nhà: 1- cảnh bà con mặt mày nếu không xanh như tàu lá khi gặp công an biên phòng, 2- thì cũng vàng như nghệ khi gặp công an khu vực. Cách đây chừng 20 năm, trước vụ cờ đỏ 99 của tên cộng sản Trần Trường tại Little Saigon, có một vài tu sĩ ý thế tu hành không ai dám đụng đến tại xứ tự do, treo thử cờ máu liền bị đồng bào tẩy chay phản đối dữ dội đành ẩn thân núp bóng cờ vàng chính nghĩa quốc gia chờ thời vận đỏ.

Để kết luận, tôi xin nhắc lại rằng nhân quyền là ánh sáng chiếu khắp mười phương; nhưng muốn ánh sáng ấy lọt vào ngôi nhà đen tối Việt Nam, xin đồng bào phải tự tay mở cửa đừng ỷ lại vào bàn tay bọc nhung quốc tế chính trị thuận nghịch, tốt xấu bất thường. Đó là điều kiện tiên quyết. Vatican chủ trương Thần Quyền, rất e dè với danh từ Nhân quyền nhưng đối với dân tộc Ba Lan, Đức Giáo Hoàng John Paull II hành động với tư cách một công dân, phá cửa ngục cộng sản để cho ánh sáng thần quyền lẫn nhân quyền chiếu vào căn nhà đen tối bịt bùng. Cũng vậy, đối với bậc chân tu như Hòa Thượng Quảng Độ, Đạo pháp là kim chỉ Nam, là ánh sáng trí tuệ, nhưng muốn cho ánh sáng đạo pháp xuyên qua ngục tù đến với dân tộc Việt, ngài quyết hy sinh thân mạng chống lại bạo quyền, mở cửa ngục để ưu tiên cứu nguy dân tộc. Ngài kết thúc tập Nhận Định như sau: Tóm lại, mẹ tôi, sư phụ tôi, sư bá tôi, sư Tổ tôi đều đã chết thảm, nay đến lượt tôi nếu lại chết thảm, thì xin góp thêm một giọt máu nữa vào trang sử đau thương của dân tộc.

Đối với một chế độ cần biến thể như trước 75, Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất chủ trương Đạo Pháp và Dân Tộc cứu độ chúng sanh phù hợp với tinh thần quốc tế nhân quyền. Đối với một chế độ cần giải thể như ngày nay, Giáo Hội chủ trương Dân Tộc và Đạo Pháp trong tinh thần dân tộc tự quyết phù hợp truyền thống cứu nguy của tổ tiên. Giải thể cứu nguy chỉ nhất thời với dân tộc còn Biến thể cứu độ thì tùy duyên bất biến với đạo pháp.

Ngô Trọng Anh

Về Làng

Bùi Giáng

Về thăm xóm cũ làng xưa
Cạnh bờ ao, cạnh lúa thừa trức vàng
Cho thơ gửi mộng lan tràn
Cửa không khép kỹ cho nàng thơ vui
Chiều lên khói bếp ngậm ngùi
Cho mờ cát bụi bốn trời lấm than
Hương trà đêm lạnh khôn hàn
Trà đêm tỏa ngát muôn vòm trăng sao
Nhớ chi chuyện cũ phương nào
Phù sinh trắng cõi mạn đào cũng quên
Bên gốc liễu nước dập dềnh
Chiếc cần thả xuống cho tình lênh dềnh
Cảm ơn bèo bọt phù sinh
Cho làn sóng nhẹ mộng tình chiêm bao.